

Cílem mé práce bylo komplexně přistoupit ke studiu fenoménu zahradního trpaslíka a skrze perspektivu kulturologických disciplín se pokusit objasnit jeho podstatu.

V úvodu jsem předeslala, že umístování zahradních trpaslíků do lidských obydlí je projevem velmi staré potřeby člověka přetvářet svůj domov tak, abychom se v něm cítili bezpečně, abychom mu rozuměli a uměli se v něm orientovat.

První kapitola je věnována definování základních pojmů a shrnutí dosavadních základních poznatků z oboru trpaslíkologie. Zajímal mě především původ trpaslíků vůbec a zahradních trpaslíků jako svébytného druhu bytostí, tedy jejich fylogeneze.

Dále se zaměřuji na trpaslíka jako produkt lidské činnosti, a to jednak v rovině zboží a za druhé v rovině uměleckého díla. Zde si všímám jeho ontogeneze a také zdůrazňuji význam osobního vztahu tvůrce či majitele k tomuto artefaktu.

Kapitolu čtvrtou považuji za těžiště této práce. Zabývám se v ní pohledem na svět u tradičního člověka, významem kultu bohů domácího krbu, popřípadě ochránců domácnosti či rodiny v různých kulturách, zejména české, a oblibu zahradního trpaslíka dávám do souvislosti právě s tímto kultem. Považuji ho za jakéhosi specifického pokračovatele této tradice a upozorňuji na dva prvky, jež se u nejrůznějších domácích ochranných bytostí a bohů objevují a které zároveň nese i zahradní trpaslík ve svém klasickém provedení. Těmito prvky je červená barva – barva jeho čapky –, sloužící k ochraně před škodlivými bytostmi, a kónický tvar plamene – tvar jeho čapky –, spojující zahradního trpaslíka s ohněm, častým sídlem výše uvedených bytostí.

Následující kapitola se týká interpretace trpaslíka z hlediska psychoanalýzy a na konci upozorňuji na možnost léčivého využití zahradního trpaslíka v gelototerapii, terapii smíchem.